

Artiști AMATORI

R evoluția culturală care se desfășoară în țara noastră a declanșat în masele cele mai largi, o adevărată pasiune pentru artă. Pe artistul amator, fie el strungar, miner sau oțelar, colectivist, funcționar sau student, medic sau inginer, îl caracterizează în primul rînd această pasiune artistică. Ea îl face să vină de cîteva ori pe săptămîină la repetiții, să-i piară somnul în ajunul unei premiere. Aceeași pasiune îl îndeamnă să răsfoiască textul, citind cu glas tare replici în tramvaiul care-l poartă uneori cîte o oră pînă la locul unde trebuie să prezinte spectacolul, iar duminica sau sărbătorile, atunci cînd iese la plimbare în parc cu copiii de mină, să studieze comportarea cutărui sau cutărui tip care ar putea să-i întreprindă portretul fizic al personajului său și să-i dea autenticitate.

An de an, prin grija partidului și a statului, artiștii amatori au la dispoziție mijloace materiale tot mai mari, îndrumare artistică tot mai competentă. Azi, aproape toți regizorii și actorii profesioniști, de la cei mai vîrstnici pînă la cei mai tineri, îndrumază cîte o echipă de amatori!

Pe tot cuprinsul țării există în momentul de față 19 școli populare de artă, unde numeroși artiști amatori studiază arta dramatică, iar concursurile bienale evidențiază pe cei mai înzestrați dintre ei.

Cifrele sînt elocvente: în ultimii doi ani (de la primul concurs bienal „I. L. Caragiale“ din 1958), colectivele de teatru de amatori au crescut de la 5.500 la peste 10.000. Azi, mișcarea noastră teatrală neprofesionistă numără aproape 120.000 de persoane.

Pentru a-i cunoaște pe acești amatori, trebuie să mergem și la locul lor de muncă. Acolo, le vom afla numele pe panoul de onoare din curtea uzinei, sau la sediul gospodăriei colective. Cei mai mulți sînt fruntași în muncă sau inovatori. În cele ce urmează prezentăm cititorilor noștri pe cîteva dintre ei.

De la „Dick“... la Rodrig

Dimineața, Nicolae Teodorescu e mecanic-montor la fabrica „Klement Gottwald“. După-amiază, membru al cercului dramatic al fabricii și elev al Școlii populare de artă.

A interpretat douăsprezece roluri și a realizat douăsprezece inovații.

Studiază „Scrisoarea III-a“ a lui Eminescu și monologul lui Rodrig din Cidul, și lucrează la două inovații care

prevăd însemnate reduceri de consum la unele materiale pentru dinamurile „Dick“.

Pe baza calificării superioare pe care și-a însușit-o, a fost trecut de la secția de montaj-motoare la secția de prototipuri („Seria 0“, cum li se spune); pe temeiul talentului a fost admis să urmeze cursurile Școlii populare de artă.

În atelier se distinge prin lucru de calitate (în perioadele de „vîrf“ ajută la îndeplinirea planului, la producția în serie), iar pe scenă, prin valoarea interpretării, prin seriozitatea și migala cu care-și pregătește rolurile.

Ucenicia în meserie și-a făcut-o ca elev al școlii profesionale electrotehnice de ucenici, de pe lângă fabrică. Ucenicia în arta teatrală și-a făcut-o în echipa de teatru a întreprinderii (și continuă s-o mai facă la clasa de actorie a profesorului Horia Benea, de la Școala populară de artă).

În echipa de teatru a întreprinderii a „jucat“ la început... sub scenă, ca sufler. Nu s-a simțit prea bine în cușcă (era prea strîmt, nu avea aer, simțea că-i amorteșc mîinile, picioarele și... vocea). A schimbat-o de aceea cu spațiul larg, aerat, al scenei. A scăpat de surdina pe care trebuia s-o pună glasului în cușca incomodă, și emoția (pe care o avusese în egală măsură și atunci cînd prezența îi era tănuită: „Nu transpirau cei de pe scenă cît transpiram eu din cauza emoției“) a vibrat puternic, convingător.

„Pentru început, am fost distribuit în cite un rol episodice de aprod, de chelner... După cum vedeți, nu numai actorii profesioniști poartă, la începutul carierei lor, tava, ci și noi amatorii.“

Paralel cu aceste roluri, care nu-l obligau decît la o apariție-două, făcea și regie tehnică și, cum nu dispuneau în „schemă“ de mașiniști, recuziteri, electricieni, cumula și muncile acestora. Cu timpul cîștigînd încrederea instructoroarei și a colectivului, a fost distribuit în roluri de mai mare întindere. A interpretat pe Mircea Buznea din *Anii negri*, pe Chiriac din *O noapte*

Nicolae Teodorescu, în pauza unei repetiții

furtunoasă, pe Rubakin din *Sălbaticii*, pe Grig din *Steaua fără nume*.

— În legătură cu acest din urmă spectacol, îmi amintesc că în actul I și II suflam și montam decorurile, pentru ca în actul III să intru în scenă, calm și degajat, în rolul lui Grig.

— În ce roluri ați dori să mai jucați? Pentru că orice actor, profesionist sau amator...

— Da, visez și eu, firește. Din dramaturgia noastră aș dori să joc pe Andronic din *Ultima oră*, pe Toma Căbulea din *În Valea Cucului*, pe Cerchez din *Ziaristii*. Iar din dramaturgia universală, pe Rodrig din *Cidul* și (puțin incurcat) ...mai visez și la altceva. Dar deocamdată atât.

N-am vrut să împingem indiscreția prea departe și am renunțat să mai scotocim în sacul cu proiecte al lui Nicolae Teodorescu.

Îi urăm să-și îndeplinească pînă și cele mai îndrăznețe visuri.

Repetiții prin... P.T.T.

Doctorița Zoraida Stoica este medic secundar la clinica oftalmologică a spitalului Colțea și membră a brigăzii artistice de agitație a medicilor, de la

înființarea acesteia. Departe de a împumuta ceva din aerul grav, doctoral, dacă vreți, al profesiei pe care o practică, are (și nu caută s-o ascundă) o